

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 384

гр. София , 08.02.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ ГРАЖДАНСКИ в закрито заседание на осми февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Иванка Ангелова
Членове:	Красимир Машев Златина Рубиева

като разглежда докладваното от Иванка Ангелова Въззивно частно гражданско дело № 20211000500200 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 274, ал.1, т.1 ГПК.

Подадена е от С. С. С. частна жалба срещу Определение № 266289 от 16.12.2020г. по гр.д. № 11168/2020г., постановено от II брачен състав на Софийски градски съд, с което на основание чл.130 ГПК е прекратено производството, като процесуално недопустимо, поради липса на предмет. Излага съображения за неправилност на акта.

Софийски апелативен съд, като взе предвид съображенията на жалбоподателя и данните по делото, намира следното:

Частната жалба е процесуално допустима - подадена е в законоустановения срок, от страна в процеса, имаща право и интерес от обжалване, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

За да постанови обжалвания акт, съставът на СГС е приел, че е сезиран с иск по чл.62, ал.1 СК за оспорване на бащинство, за което е необходимо да е налице установено /регистрирано/ дете в Република България, чиито произход от баща /ищеца/ да бъде оспорен. Разяснено е, че актовете за гражданско състояние са официални писмени документи, в които по законов ред длъжностните лица по гражданското състояние регистрират събитията раждане, брак и смърт. Съгласно чл.37, ал.1 ЗГР длъжностното лице съставя акта за гражданско състояние само след като констатира по установения ред настъпилото събитие. Твърдението на ищеца за вероятно издаден акт за раждане на детето Е. в Канада е правно ирелевантно за българския съд, докато същият не бъде признат и вписан в гражданските регистри на Р България, по съответния ред. Съгласно чл.69 ЗГР гражданите на Р България, които се намират в чужбина, могат да поискат при спазване на българските или местните закони съставянето на актове за гражданско състояние от съответния български

дипломатически или консулски представител, или от чуждестранните местни органи по гражданското състояние в мястото, където са настъпили събитията, подлежащи на регистрация. В случая се твърди, че детето Е. е родено в чужбина /Канада/, като препис от акта за раждане, съставен в чужбина следва да се представи / чрез Министерство на външните работи на РБ/ на длъжностно лице по гражданско състояние в РБ за вписване по реда на чл.72 ЗГР. Съгласно служебно направената от съда справка в Национална база данни „Население“ липсва вписване на дете Е. с посочените родители, от което е направен извод, че за българския правопорядък към момента не съществува такова лице. Поради липса на предмет, производството се явява недопустимо. По аналогия е приложена и по следницата на чл.335 ГПК, съгласно която производството по делото се прекратява, когато детето, чийто произход се оспорва, почине.

Оплакванията в частната жалба са за неправилност на определението. Поддържа, че при така посочените обстоятелства, задължение на майката е било да представи препис от акта за раждане на детето, родено в Канада, в съответната българска дипломатическа служба, която да предприеме действията по чл. 71 ЗГР. Неправилно съставът на СГС е поста вил в тежест на ищеца неизпълнението на това задължение, при положение, че с оглед влошените между страните отношения, актът за раждане не се намира у него и обективно не може да го представи. За неправилно сочи приетото от съда, че издаването на акт за раждане на детето Е. в Канада било ирелевантно, докато същият не бил вписан в гражданските регистри в РБ, предвид декларативния характер на акта за раждане. За недопустимо сочи прилагането по аналогия на чл.335 ГПК, който е процесуална норма. Позовава се и на преклузивния характер на срока за предявяване на иска.

Определението е неправилно.

Верността на твърдението, че детето Е., допълнително конституирано по укаване на съда като ответник, съществува и е родено по време на брака на страните, е въпрос на доказване, а не условие за допустимост на предявения иск по чл. 62, ал.1 СК. Процесуалната легитимация на детето се извежда от твърденията на ищеца в исковата молба, а дали има такова родено дете и дали е родено по време на брака на ищеца и ответницата Савчева, е въпрос на доказване и по същество. Обстоятелството, че в регистрите на населението не е вписан акт за раждане на детето, при положение, че в исковата и уточнителната молба са разяснени и причините за това, не води до извод за липса на процесуална легитимация. Както се знае, актът за раждане, съответно вписването му, има декларативно, а не конститутивно действие. Няма пречка, ответницата, майката на детето, да бъде задължена да представи удостоверение за раждане на детето Е., което следва да е вписано в регистрите на населението, в който смисъл ищецът е направил изрично искане в исковата молба.

По така изложените съображения и поради несъвпадане в изводите на двете инстанции, обжалваното определение следва да се отмени, като делото се върне на състава за

продължаване на съдопроизводствените действия.

Мотивиран по гореизложения начин, Софийски апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 266289 от 16.12.2020г. по гр.д. № 11168/2020г., постановено от II брачен състав на Софийски градски съд.

ВРЪЩА делото на състава за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____